

λαβε καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν χωροφυλακὴν, καὶ ἡ χωροφυλακὴ τὸν ἀπέλυσε· ἀληθῶς; Πιστεύομεν τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Σεχιώπου μέχρις ἐναντίας ἀποδείξεως.

Τὸν ἀπέλυσε, καὶ εὐθὺς ὁ δολοφόνος, (δολοφόνος ὁ Μανέτας; πράγμα ἀπίστευτον!) ἀλλὰ καὶ τί δὲν κάμνει ὁ πρὸς τὸ χρῆμα αἰσχροῦ ἔρω; Ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Ρεβελιώτη ἐκ τῶν νώτων, τοῦ ἀνοίγει δύο πληγὰς ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης, στρέφει οὕτως ἵνα ἴδῃ τίς ἐτύλινε νὰ τὸν φανεύσῃ, καὶ λαμβάνει ἕτερον τραῦμα εἰς τὸ αὐτί, καὶ τελευταῖον εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Δραπετεύει ὁ κακοῦργος, ἀλλ' ἡ πόλις ὀλοκλήρως συνταράσσεται καὶ ἀγανακτεῖ. Ἰσως ὁ Μανέτας φυγοδικήσῃ· ἀλλ' ὁ Λαναρόπουρος δὲν χωρατεύει. Καὶ ὁ Μανέτας θά δώσῃ λόγον.

Ἐπετέθη ὁ κακοῦργος κατὰ τοῦ χρηστοτέρου πολίτου, κατὰ τοῦ καλτέρου δημάρχου τοῦ Κράτους. Ἐὰν ἐνήργησε μετὰ διακρίσεως, θάνατος καὶ ἀνάθεμα κατ' αὐτοῦ!

Ὁ Ρεβελιώτης τρέχει κίνδυνον. Εἴτε ζήτη εἴτε ἀποθάνῃ, ἡ πολιτεία του ἔσεται ἀξιολύπητος. Ὅλῃγοι δῆμαρχοι ὑπάρχουσιν ὡς ὁ Ρεβελιώτης.

Ὁ Ρεβελιώτης ἔπαθεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του.

Εἰς

ΒΡΟΧΗ ΕΝ ΘΗΡΑΙ

(ΕΚΤΑΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θῆρα, 18 Σεπτεμβρίου.

Ραγδαιοτάτη καὶ ἀσυνήθης βροχὴ κατέπεσεν ἐν Θῆρᾳ τῇ 18 τρέχοντος περὶ τὴν πρωΐαν, ὥραν περίπου διαρκέσασα, καὶ ἐπῆνεγκεν ἀνυπολογίστους ζημίας, ἀπερίγραπτον ἰδίως εἶνε τὸ ραγδαῖον καὶ φοβερὸν αὐτῆς πρωτίστως μὲν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ἐμπορείου, κατὰ δεύτερον δὲ

λόγον ἐν τῇ τοῦ χωρίου Γωνιάς καὶ Βουρβούλου. Ἡ θέσις τοῦ χωρίου Ἐμπορείου παριστᾷ θέατρον καταστροφῆς, μεταβληθεῖσα εἰς λίμνην πλωτὴν, ἐκπέμφασαν ἐκ τῶν διαφόρων σημείων αὐτῆς, ποταμούς οἵτινες ἀγρίως καὶ ὀρμητικῶς κατελθόντες παρέστυρον πᾶν τὸ πρόστυχον διὰ τῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν ἀγρῶν. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ λίθινα περιουχίσματα παρεσύρθησαν ἄρδην, συκαὶ καὶ ρίζαι τῶν ἡμπέλων ἐκρίζωθαι ἤχθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ποὺ μὲν αὐταὶ βαθεῖως ὑλκώθησαν, ποὺ δὲ ὑπεσκάφησαν, ἐδῶ μὲν ἐγένοντο ἐκχώσεις, ἐκεῖ δὲ ἐπιχώσεις κτλ., δισδιάκριτα δὲ ὅλως εἰσι τὰ σημεῖα καὶ αἱ περιοχαὶ ταύτης.

Δυστυχῶς ποιμὴν παρασυρθεὶς μετὰ τοῦ ἐξ 150 αἰγοπροβάτων ποιμνίου τοῦ ἤχθη νεκρὸς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ ἡμίονοί τινες παρεσύρθησαν· γυναικὸς τινος ἐκ Βουρβούλου ἐξερχομένης τῆς ὑπερπληρωθείσης ὕδατος οἰκίας τῆς ὁ κατερχόμενος ὀρμητικῶς χεῖμαρρος ἀφῆρσεν ἀπὸ τῆς ἀγκάλης αὐτῆς τὸ ἀτυχὲς τετραετὲς τέκνον τῆς, ὅπερ ἐπίσης ἐφέρθη νεκρὸν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐπὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀγρῶν τῆς τε Γωνίας καὶ Βουρβούλου πρᾶπλήσαι τῶν τοῦ Ἐμπορίου ἐγένοντο ζημίαι· πλείσται ὅσαι οἰκίαι τῶν διαληφθέντων χωρίων ἐπληρώθησαν ὕδατων, ἅτινα ἐξελθόντα βιαίως, παρέστυραν καὶ ἐξηφάνισαν πολλὰς ζωτροφὰς τῶν πτωχῶν οἰκοδεσποτῶν. Πανικὸς κατέλαβε καὶ κατέχει ἐτι τοὺς κατοίκους αὐτῆς, γοεράς ἀφίσαντα· κραυγὰς καὶ ἰκέτιδας ὑψώσαντας χεῖρας, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς φοβεράς θεομηνίας· ἀληθῶς δ' εἰπεῖν τοιοῦτος κατακλυσμὸς μετὰ ἀνεμοστροβίλου ἐπελθὼν παρήγαγε βοὴν ἐμπνέουσαν φοβὴν, οἶναποθηκῶν τινῶν ἐκείσε πληρωθεισῶν ὕδατος· τὰ οἰνοδοχεῖα ἐπλευσαν, δύο τοῦτων καταπεσοῦσαι συνετριψάν τὰ οἰνοδοχεῖα· αἱ ἀγροτικαὶ ὁδοὶ εἰσὶν ἄβιοτοι· ἦν εὐτυχῶς πρῶτα ἄλλως τε πολλὰ ἡ νῆσος θά ἐθρήνηι θύματα.

Μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς βροχῆς ἀπαίσιτοι ἐκυκλοφόρησαν

ἀπολαμβάνον τὸσον ὀλίγης μεταξὺ πατὴρ ἐξ ὀλοκλήρου παραδεδομένου εἰς τὰς ὑποθέσεις του καὶ ὑπηρετοῦντος πιστῶς μὲν καὶ ἀφωσιωμένως, ἀλλὰ μὴ ἔχοντος ἰδέαν τῶν λεπτῶν ἐκείνων ἀφωσιώσεων, αἵτινες εἶνε ἀναγκαιότεραι τῶν ὑλικῶν φροντίδων διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ.

Ἐν τούτοις ἐδέησε νὰ ἀπομακρυνθῇ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ νῆμα τῶν ἐργασιῶν του. Ἡ ἀναχώρησις αὐτῆς διὰ τὴν Σουσάναν ἦτο σπαρτακτικὴ λύπη. Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ ἀδελφῆς τῆς ἀνεύου τὴν ἀπελπίσαν ὑπ' ἧς εἶχε καταβληθῇ ὅταν ἀπέθανεν ἡ μήτηρ τῆς.

Ἀλλ' ἡ τύχη εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴ εἶναι διόλου μακρὸς ὁ ἀποχωρισμὸς. Ἐξ μῆνης ἀργότερα ὁ κ. Δερβλάυ κεραυνωθείς ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας ἀπέθνησκεν, ἀφίνων μόνους πλέον ἐν τῇ ζωῇ τὴν Σουσάναν καὶ τὸν Φίλιππον. Τότε νέα καθήκοντα ἐπεβάλλοντο εἰς τὸν νέον. Ὁ ἐκκαθαρισμὸς τῶν λογαριασμῶν τῶν πατρικῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο ἐκ τῶν δυσκολωτέρων καὶ παρουσιαζέτο εὐφορὸς εἰς λυπηρὰς ἐκπλήξεις. Ὁ κ. Δερβλάυ ἄνθρωπος σπανίας εὐφυΐας, εἶχεν ἐν μέγα ἐλάττωμα· τὸ νὰ ἐναγκαλιζέται περισσότερον τοῦ ὅσον ἔμπορουσε νὰ σφίγγῃ. Ἐδαπάνᾳ τὴν ἐνεργητικότητά του εἰς διαφόρους ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ κατορθοῖ νὰ ἐπιτυχάνῃ ἐξ ἴσου εἰς ὅλας. Τὰ κέρδη τῆς μιᾶς ἀπερροφῶντο ἀπὸ τὰς ζημίας τῆς ἄλλης. Ἐξетроχιάζετο ἀκαταπαύστως ἀπὸ κῆμα δυσκολιῶν αἰωνίως ἐξογκούμενον, τὰς ὁποίας ἐνῖκα μὲν στιγμιαίως διὰ τῆς ἐπιδεξιότητος καὶ ἐ-

νεργητικότητος του, ἀλλ' αἵτινες ἀναγκαιῶς θά τὸν κατεβρόχιζον γρήγορα ἢ ἄργα. Ἐξηφανίσθη πρὸ τῆς καταστροφῆς, ἀφίνων τὴν περιουσίαν του ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ φαντασθῇ τις περισσότερον ὑπερδευμένην.

Ὁ Φίλιππος εἶχε πρὸ αὐτοῦ λαμπρὸν καὶ καθ' ὀλοκλήριαν χαραγμένον στάδιον. Μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πατρὸς του, νὰ καθαρῇ ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον τοὺς λογαριασμούς του καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον του. Ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ἡ καταστροφή. Ὅλαι αἱ οἰκονομίαι τοῦ πατρὸς του θά ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὸ νὰ σώσωσι τὴν τιμὴν τοῦ ὀνόματός του. Καὶ ἡ ἀδελφή του θά ἔμενε χωρὶς προῖκα. Ὁ νέος δὲν ἐδίστασεν. Ἐγκατέλιπε τὸ στάδιόν του, ἔδωκε τὴν παραίτησίν του καὶ φορτωμένος μὲ τὸ βαρὺ φορτίον ὑπὸ τὸ ὅποιον ὁ πατήρ του κατέπεσεν, ἔγινε βιομήχανος.

Τὸ ἔργον ὅπερ ἀνέλαβεν ἦτο ἐκ τῶν ἐπιπονωτέρων. Ἡ περιουσία τοῦ κυρίου Δερβλάυ συνίστατο ἐκ παντὸς εἶδους ἐπιχειρήσεων· ἐξ ὑαλουργείων εἰς τὸ Κουρτελὲν, ἐξ ἐνὸς χυτηρίου μετάλλου ἐν Νιβερνῇ, καὶ ἐκ τῶν σιδηρουργείων τοῦ Πουν-Ἀβρόν. Ὁ Φίλιππος ἐρρίφθη ἀπληπισμένος ἐν τῇ ἀβύσσῳ καὶ ἐδοκίμασε νὰ περισυνάξῃ τὰ διεσπαρμένα τοῦ ναυαγίου ἐκβράσματα. Ἦτο ἀπτόητος καὶ ἐπὶ ἐξ ἑτῆ ἀφιέρωσε τὰς ἡμέρας του καὶ μέγα μέρος τῶν νυκτῶν του εἰς τὸ διασωστικὸν ἔργον, τὸ ὅποιον τὸσον ἀνδρείως ἀνέλαβεν.

(ἀκολουθεῖ)

ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν φῆμαι. Κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς νήσου μέ-
ρη ἀνάξιαι λόγου ζημίαι ἐγένοντο.

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΕΙΝ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια· ἴδε προγ. φύλλον)

Χανία Σεπτέμβριος

Ἐμα ἡ ἐν Μπουτσουναρίοις συνερχομένη κατὰ τὰ προε-
όρτια πάσης ἐξεγέρσεως ἐπαναστατικῆ Συνέλευσις κηρύξῃ
τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν, οἱ
κατ' ἐπαρχίας ἀρχηγοί, σπεύδουσιν ἕκαστος εἰς τὸ διαμέ-
ρισμά του καὶ προσκαλοῦσι τὸν λαὸν ὑπὸ τὰς σημαίας. Ἄν
τμημα ἐπαρχίας τιнос δὲν ἔχει ὄπληρχηγόν, οἱ κάτοικοι
συνέρχονται καὶ ἐκλέγουσι τοιοῦτον. Σύνθηες εἶνε οἱ τμημα-
τικοὶ ὄπληρχηγοὶ ἐκάστης ἐπαρχίας νὰ ἐκλέγῃσιν ἓνα γε-
νικὸν ἀρχηγόν των, δὲν κατορθοῦται ὅμως τοῦτο πάντοτε
καὶ τότε οὗτοι ἐνεργοῦσι μὲν ἀνεξαρτήτως, μετὰ προηγου-
μένην ὅμως πάντοτε συνεννόησιν. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν πό-
σον τοῦτο βλάπτει εἰς τὸν γενικὸν σκοπὸν· ἐν τούτοις δὲν
εἶναι καὶ εὐκολον πρᾶγμα ν' ἀναγνωρισθῇ τις γενικὸς ἀρχη-
γὸς μιᾶς ἐπαρχίας, τοῦλάχιστον ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι, ἔν-
θα οἱ κάτοικοι εἰσὶ πολεμικώτεροι καὶ ἕκαστος δὲν βλέπει
κατὰ τί ὁ ἄλλος τὸν ὑπερτερεῖ. Εὐκολώτερον εἶναι τοῦτο
εἰς τὸ ἀνατολικὸν τλήμα, ἔνθα οἱ κάτοικοι εἰσὶ μαλακώτε-
ροι καὶ ἥττον πολεμικοί· ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει πληθώρα ἀπαι-
τήσεων, ὁ δὲ Κόρακας, ὅτε ἔζη εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ἀρχηγὸς
τῶν δώδεκα ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν.

Εὐνόητον ὅτι ἐν ἐπαναστάσει γενικὸν πολεμικὸν σχέ-
διον δὲν εἶναι δυνατόν ποτε νὰ ὑπάρξῃ· τοῦτο ἀναπληροῖ ἡ
συναίσθησις τῆς ἀνάγκης· οἱ διάφοροι ὄπληρχηγοὶ ἅμα σχη-
ματίζουσιν τὰ ἐπαναστατικὰ σώματά των, ὑπείκοντες εἰς
τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀνάγκης ταύτης, σπεύδουσι πάντοτε νὰ
στρατοπεδεύσῃσιν ἀπέναντι τῶν Τούρκων καὶ νὰ καταλά-
βωσι τὰς θέσεις ἐκεῖνας, δι' ὧν ὑπάρχει βεβαίωσις ὅτι ὁ ἔχ-
θρὸς θὰ ἀποπειραθῇ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα. Πρώτη
φροντίς τῶν ἐπαναστατῶν, ἅμα στρατοπεδεύσασθαι, εἶνε
νὰ ἐγειρώσι πρόχειρα προχώματα καὶ νὰ θέσωσι σκοπιάς
περὶ τὸ στρατοπεδόν. Ἡ περὶ τὸ σκοπεῦειν δεξιότης του
καθιστᾷ τὸν Κρήτη ἐν τῷ ἄμυνῃ φοβερὸν ἐχθρόν, τούτου
ἐνεκεν οἱ Τούρκοι φροντίζουσι νὰ προσβάλλωσιν αὐτὸν πάν-
τοτε μὲ δυνάμεις κατὰ πολὺ μεγαλειτέρας· εἰς τὰς μεταξὺ
ἐπαναστατῶν καὶ Τούρκων μάχας ἡ μικροτέρα ἀναλογία εἶ-
ναι 1 : 5. Ὅπισθεν τοῦ χαρακώματος τοῦ ὁ Κρῆς τὸ δε-
ξιὸν γόνυ καὶ τὸν ἀριστερόν ποδὰ στηρίζων ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους, γεμίζει ἀδιακόπως τὸ ὄπλον του καὶ σκοπεύει καὶ πυ-
ροβολεῖ. Αἱ σφαῖραι κυρίζουσι περὶ τὴν κεφαλὴν του, τύ-
πτουσι τὸ περὶ αὐτὸν ἔδαφος, ἀλλ' αὐτὸς ἐξακολουθεῖ τὸ
ἔργον του χωρὶς διόλου νὰ ταραχθῇ καὶ μόνον ὁσάκις οἱ
Τούρκοι, ὑπείκοντες εἰς τὸν στρατηγὸν των, προχωροῦσι
πρὸς τὰ χαρακώματά του, ἐπιτείνει τὸ φονικὸν πῦρ μέχρῃ
οὐ ἐξανγκνᾷ αὐτοὺς εἰς ὑποχώρησιν. Ἡ μάχη τότε ἐυρί-
σκεται εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς· κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ κα-
λὸς ἀρχηγὸς δὲν μένει κεκρυμένος· ἀπὸ χαρακώματος εἰς
χαρακώμα περὶερχόμενος ἐνθαρρύνει τοὺς στρατιώτας, δια-
νέμει αὐτοῖς πυρίτιδοςβολὰς, τοὺς παρητρύνει εἰς ἀντίστασιν,
ἐλέγχει, ὁρίζει τοὺς δειλῶντας καὶ διὰ τοῦ ἀτομικοῦ του
θάρρους προσπαθεῖ νὰ ἐμψυχώσῃ αὐτούς. Εἰς ἄτακτα στρα-

τεύματα, ἰδίᾳ ἐν Κρήτῃ ὅπου αἱ πατραγαθίαι διόλου δὲν
καταλογίζονται ὑπὲρ τῶν υἱῶν, μόνον ἡ ἀτομικὴ ἀνδρεία
καὶ καρτερία δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ μόνον διὰ τού-
των ὁ ἀρχηγὸς δύναται νὰ εἶναι ἀρχηγός.

Πολλάκις οἱ ἐπαναστάται ὑπείκοντες εἰς τὰς μεγαλειτέ-
ρας τῶν ἐχθρῶν δυνάμεις, ἀναγκάζονται νὰ ὑποχωρήσωσι,
σπανιώτατα ὅμως τοῦτο συμβαίνει μετὰ πρώτῃν μόνον ἢ
δευτέραν προσβολήν. Τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται
ὅταν ἀφίχθῶσιν ἐπικουραὶ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. Ἄμα ὁ
θόρυβος τῆς μάχης ἀκουσθῇ πάντες οἱ περίξ ὄπληρχηγοὶ
σπεύδουσιν εἰς βοήθειαν τῶν προσβαλλομένων, ἐπισχυόμενοι
καθ' ὁδὸν ὑπὸ τῶν ὁλονὲν συρρέοντων χωρικῶν. Διότι εἰς
τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα δὲν δύναται πάντοτε οἱ ἄν-
θρωποι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ στρατόπεδα· ἔχουσι νὰ
φροντίσωσι περὶ ἑαυτῶν, περὶ τῶν τέκνων των, πάντοτε δὲ
οἱ πτωχότεροι τοῦλάχιστον ἐπωφελοῦμενοι καὶ τῆς βραχυ-
τέρας πολεμικῆς ἐκχειρίας ἀφίνουσι πρὸς στιγμὴν τὸ ὄπλον
ὅπως ἀναλάβωσι τὴν σκαπάνην, τὸ ἄροτον ἢ τὸ δρέπανον.
Μακρόθεν ἐπιφαινόμενοι οἱ ἐπίκουροι ἀναγγέλλουσι τὴν
προσέγγισιν των διὰ παρατεταμένου πυροβολισμοῦ, εὐθὺς
δὲ συγχρόνως ἐλαφροὶ ὡς δορκάδες ἀκάθεκτοι πηδῶσιν ἀπὸ
πέτρας εἰς πέτραν, προπορευομένης καὶ ὑπερφάνως κυματι-
ζούσης τῆς κυανολεύκου σημαίας, μετὰ βοῆς δὲ καὶ ὀρμῆς
ἐπερχόμενοι ἐμβάλλουσιν εἰς τοὺς καταπεπονημένους πολε-
μιστάς θάρρος καὶ ἐνθουσιασμόν ἀκαταγώνιστον. Ἡ σιγ-
μὴ ἐκεῖνη εἶναι ἡ ψυχολογικὴ στιγμή τῆς μάχης. Οἱ ἐχθροὶ
πάντοτε ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑποχωροῦσιν εἰς τὰ χαρα-
κώματά των, ἐξαρτᾶται δὲ ἀπὸ τὴν ἐτοιμότητα των διευ-
θυνόντων τὴν μάχην νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἀμυναν εἰς ἐπίθεσιν
καταστρεπτικὴν διὰ τοῦ; Τούρκους. Πολλάκις εἰς τοιαύτας
περιστάσεις οἱ ἐπαναστάται κατεδίωξαν αὐτοὺς μέχρῃ τῶν
πυλῶν των φρουρίων, μεγάλας ἐπενεγκόντες αὐτοῖς ζημίας,
μετὰ τοσαύτης δὲ ὀρμῆς ἐπετίθεντο ὥστε οἱ ἐχθροὶ δὲν
ἐλάμβανον καιρὸν οὐδὲ τοὺς νεκροὺς των νὰ παραλαμβάνω-
σι, ὅπερ οἱ Τούρκοι ἐν πολέμῳ θεωροῦσιν ἀπαραίτητον κα-
θῆκον.

Ὅσάκις ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ ἐξω-
σις τῶν Τούρκων ἀπὸ τινος θέσεως, συνέρχονται οἱ ὄπληρχη-
γοὶ εἰς πολεμικὸν συμβούλιον, ἐκεῖ δὲ ἀποφασίζουσι τὸ σχέ-
διον τῆς μάχης, ὁρίζουσι τὸ σημεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἕκα-
στος θὰ ἐπιτεθῇ καὶ τὴν ὥραν τῆς προσβολῆς. Ἐπιτιθέμενοι
ἐκ πολλῶν συγχρόνως μερῶν προσπαθοῦσι πάντοτε νὰ πλη-
σιάζουσιν ὅσον τὸ δυνατόν περσσότερον πρὸς τὸ ἐχθρικὸν
στρατόπεδον ἀπαρατῆρητοι καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ πλησίον νὰ
ανοίγωσι τὸ πῦρ. Καὶ τότε ἀπὸ θάμνου εἰς θάμνον βαίνοντες,
προφυλαττόμενοι ὅπισθεν τῆς προχειροτέρας πέτρας, ὅτε μὲν
συρόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅτε δὲ διπλώνοντες τὸ εὐλύγι-
στον σῶμά των, ἐπωφελοῦμενοι τῆς προστυχούσης πτυχῆς,
κοιλότητος ἢ ὑψώματος, προχωροῦσιν ἀπαύστως πρὸς τὰ ἐχ-
θρικά χαρακώματα, ἀδιάκονον ἐκτοξεύοντες κατὰ τῶν πο-
λεμίων φονικὸν πῦρ, ὁδηγὸν ἔχοντες πάντοτε τὴν σημαίαν
των, ἣν ὁ διευθύνων αὐτοὺς ἀρχηγὸς διατάσσει τὸν παρ'
αὐτὸν ἱστάμενον σηματοφόρον νὰ ἐμπήγῃ ὁλονὲν πλησιέστε-
ρον πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Τούρκων. Τοιαύτη εἶνε ἐνίοτε ἡ
ἐκατέρωθεν ἐπιμονή, ὥστε δὲν εἶνε ἀσύνθηες κατὰ τὰς ἐν
Κρήτῃ μάχας Ἕλληνες καὶ Τούρκοι νὰ συμπλέκωνται χεῖρας
μὲ χεῖρας, νὰ ποιῶνται χρῆσιν οἱ μὲν τῶν μαχαίρων των,
οἱ δὲ τῶν λογχῶν των καὶ παλαιοῦτες νὰ κυλῖονται ἐπὶ
τῶν βράχων ἢ ἐπὶ τῆς ράχους βουνοῦ τιнос, μέχρῃ οὐ ὁ ἑτε-
ρος τῶν ἀντιπάλων καταβληθῇ. Πολλάκις ἡ ἀντίστασις τῶν
Τούρκων ἀποβαίνει λίαν ἐπίμονος καὶ τότε οἱ ἐπαναστάται